

КУРСОВАТА РАБОТА ПО ЕВРОПЕЙСКА ИНТЕГРАЦИЯ

УВОД

Европейската интеграция е всеобхватна и широка концепция за това как ЕС повлиява на държавите-членки, и начина, по който те влияят една на друга. Изследванията по отношение на ЕС и неговото влияние на национално и поднационално равнище са доста обширни. В академичните среди сред учените това е довело до развитието на много теории за Европейската интеграция, които са се разгърнали с течение на времето. В публикуваните книги като "Теории за европейската интеграция", написана от Бен Розмънд или „Теория на европейската интеграция“ от Antje Wiener и Thomas Diez, са представени различните теории за процесите на интеграция и техните основатели. Теориите често произтичат от националните държави и обясняват техните променящи се роли, и в каква степен интеграцията е доброволна или не.

1. ПРЕФЕРЕНЦИАЛНИ ЗОНИ

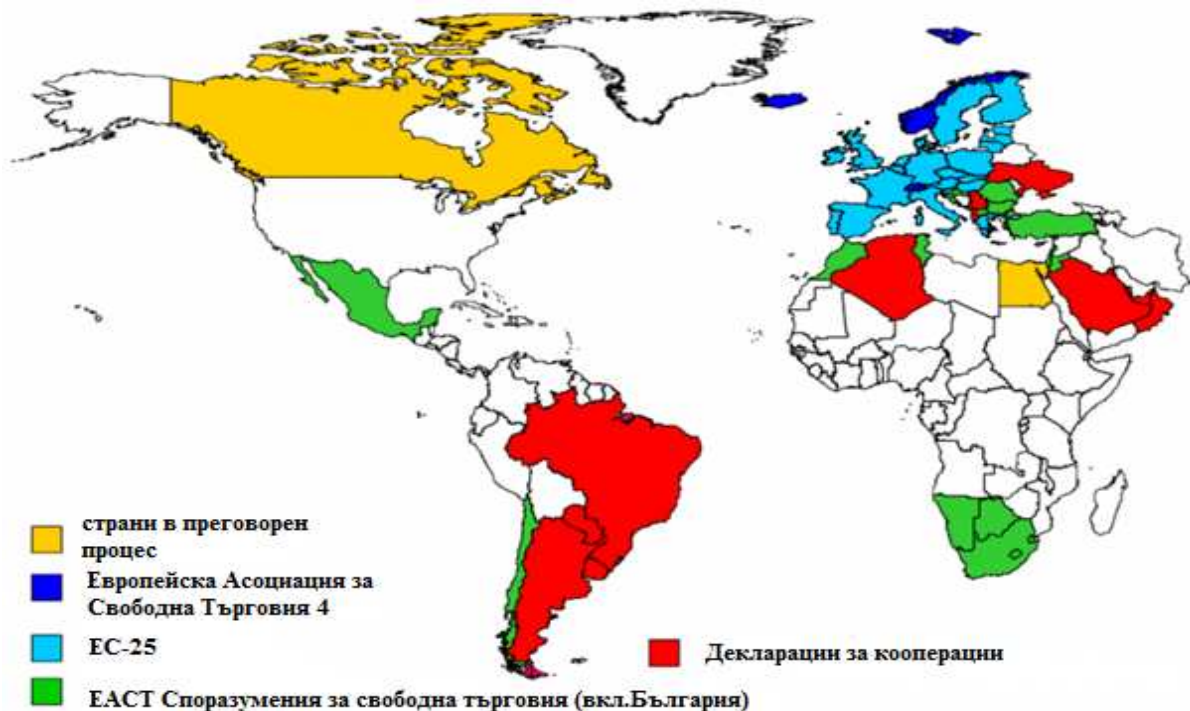
Преференциалните търговски споразумения (ПТС) в Европа могат да бъдат групирани в четири категории в зависимост от техните първични мотиви. Първо, има споразумения за географски близки съседи, за които ЕС е готов да предложи присъединяване или някои свободни отношения. Втората категория споразумения са проектирани главно за насърчаване на стабилност по границите на ЕС. Третата категория на ПТС имат исторически и развиващ се фокус и включват споразумения с 71 малки и най-бедни развиващи се страни от Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн. Четвъртата категория включва по-далечни страни и региони, където основната цел на ЕС е да се неутрализира потенциалната дискриминация на износа и инвестициите на ЕС в резултат на

споразумения за свободна търговия между трети страни или за осигуряване на търговски ползи чрез преференциален достъп до чуждестранни пазари¹.

За разлика от САЩ , ЕС не използва стандартен модел за своите ПТС. Мрежата от ПТС на ЕС се характеризира с различни програми за либерализация на търговията и правилата за търговия. Всички споразумения се договарят по гъвкав начин , за да отговарят на ЕС и неговите партньори във всеки конкретен случай².

ПТС на ЕС също така се изготвят съгласно различни видове споразумения. Най-типични са споразумение за асоцииране (АА), което създава рамка за сътрудничество по редица въпроси на политиката, сигурността, икономиката, търговията и човешките права. Търговската част на АА е често споразумение за свободна търговия между ЕС и трета страна. Като се има предвид, че споразуменията за асоцииране са договори, те трябва да бъдат ратифицирани от всички държави- членки на ЕС.

Граф.1

¹ L. Alan Winters, "EU's Preferential Trade Agreements: Objectives and Outcomes," in *The External Economic Dimensions of the European Union*, edited by Pitou van Dijk and Gerrit Faber, Kluwer Law International, 2000, pp. 195-223.

² Stephen Woolcock, "European Union Policy Towards Free Trade Agreements," ECIPE Working Paper, No. 3/2007, p.4.

2. ЗОНИ ЗА СВОБОДНА ТЪРГОВИЯ

Зоната за свободна търговия важи за определена група от държави, които са се съгласили да се премахнат митата, квотите и предпочитанията за повечето (ако не всички) стоки и услуги между тях.

Тя може да бъде смятан за втория етап на икономическа интеграция. Страните избират този вид икономическа интеграция като форма, когато техните икономически структури са взаимно допълващи се. Ако те са конкурентни, те ще изберат митнически съюз.

Членовете на зоната за свободна търговия нямат еднакво отношение към страните, които не са членове, което означава различни квоти и обичаи. За да се избегне отклонение от данъчно облагане (чрез реекспорт) на страните използва системата за сертифициране на произход най-често се нарича правилата за произход, където им изискване за минимална степен на местни суровини и материали, местни трансформации добавяне на стойност към стоките. Стоки, които не покриват тези минимални изисквания, нямат право на специално третиране предвидени в свободната търговска зона разпоредби.

Зоната за свободна търговия е резултат от споразумение за свободна търговия (под формата на търговски пакт) между две или повече страни.

Целта на зоната за свободна търговия е да се намалят бариерите пред търговския обмен, така че търговията да може да нарасне в резултат на специализация, разделение на труда, и най-важното посредством сравнителните предимства. Теория на сравнителните предимства твърди, че в неограничен пазар (пазар в равновесие) всеки източник на производство ще е склонен да се специализира в тази дейност, в която има предимство. Теорията твърди, че нетният резултат ще бъде увеличаване на доходите и в крайна сметка, богатство и благосъстояние за всички в свободната търговска зона.

3. МИТНИЧЕСКИ СЪЮЗИ

Митническият съюз е в основата на единния пазар на Европейския съюз с четирите си свободи: свободно движение на стоки, хора, услуги и капитали. Този единен пазар със своите 370 млн. потребители е най-големият в